

Сонцето сè уште изгрева на Исток

ЖИВКО ПЕЈОСКИ

Следејќи ги настаните од почетокот не може и не смее да се биде рамнодушен. Тоа е основниот мотив за моето пишување како и некои невинности што ги изнесе господинот Коле Манев во изјавите до јавноста. Со голем почит кон Вашето сликарско творештво кое очигледно не координира со Вашата личност како и претседател на ДЛУМ. Имено лично бев присутен на последното Собрание на ДЛУМ, на кое мала група членови на чело со Вас направивте обид да издејствувате елиминација на одредени членови: полицајци, лекари, правници, архитекти итн. на име сликари со несоодветно образование. Но, за Ваша жалост наидовте на жестока критика и неприфаќање на Вашата замисла токму од членови со завршена Ликовна академија, дури и лично ви поставија прашање од што и од кого се плашите. Мислењето на мнозинството беше очигледно па немаше потреба од никакво гласање. За јавноста дадовте изјава дека од поодамна во ДЛУМ се размислува за селекција во членството. Не, господине Манев, од поодамна тоа било само идеја на неколку члена кој најверојатно својот успех го гледаат во евентуалниот неуспех на други. Тоа значи пет-шест луѓе

Зошто и како пет-шест луѓе си зеда за право да бидат покомпетентни и од Собранието на ДЛУМ, елиминирајќи некои членови на ликовната асоцијација

си зеда за право да бидат покомпетентни и од самото Собрание на ДЛУМ. Ова забравивте да го кажете во медиумите, па не е лошо некој да ве потсети. Исто во интервју за Радио Скопје рековте дека се тоа сликари аматери (верувам дека за вас и Ван Гог бил аматер) неадекватно образовани, не се активни, не се потврдени пред јавноста, и дека вие божем имате преглед на тоа.

Сепак господине Коле Манев сонцето сè уште изгрева на исток.

Вие налишавте едно циркуларно писмо и го испративте (по една копија) до сите членови што беа надвор од вашиот домен и престава за уметноста. Во тоа известување нема никакво образложение ни право на жалба што е елементарно право на човекот па дури и при најтешки кривични дела.

За ваша информација, дипломирав на архитектура, се надевам нема да се шокирате, пред тоа завршив Средно електротехничко училиште. Меѓутоа, за овие триесетина години единствена моја егзистенција е токму уметноста. Во 1994 година на инсистирање на луѓе од светот на уметноста доволно компетентни конкурирав и бев примен во ДЛУМ. Само во овој период имав три самостојни изложби.

1994 – во Културно информативниот центар – Скопје, тема пејзажи и амбиентални мотиви;

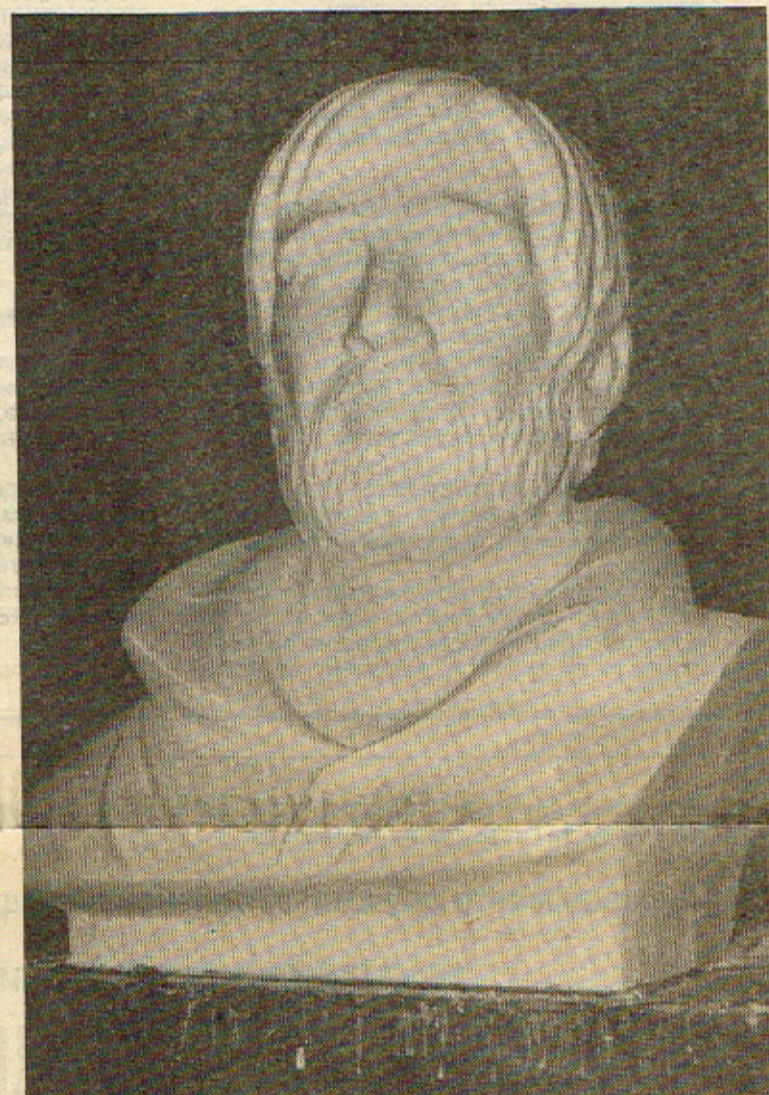
1995 – во Музејот на Охрид на тема портрет на познати личности од јавниот живот на Републиката, кои лично позираа и беа присутни на изложбата (меѓу кои господин Климе Коробар, д-р проф. Борис Петкоски, гос. Паско Кузман, гос.

Љупчо Маленко, гос. Славе Горѓо-Димоски, гос.гос. Михаил и др.);

1995 – во Галеријата на ДЛУБ – Битола (каде сум исто член) – мотиви со етно белег од традицијата на Македонија. Воедно учествував на повеќе групни изложби и една колонија. Од сите изложби се доставени во ДЛУМ каталози со биографија каде убаво е опишан мојот разновиден творечки опус. Скоро осумнаесет години работев во индустрија како дизајнер во дрво, метал, керамика, пластика, автогалантерија, графички дизајн, за сите што не знаат тоа се вика применета уметност. Во мојата биографија исто така пишува (ке мора сам преку печатот да ви прочитам) дека во последните шест години работам во сопствено ателје со галерија (при тоа сам редовно плаќам пензиско, социјално и данок) а единствена дејност и егзистенција ми е уметно-

маџии за членовите што по ваше ги исклучивте од членство. Уште еднаш ве уверувам дека триесет години единствена дејност и егзистенција ми е уметноста. На уметниците кои по разни основи се обезбедени со плата и социјално многу полесно му е да сонуваат за големата уметност, но кога тоа е основна егзистенција верувам дека и вие поинаку би размислувале.

Моето ателје со галерија на ул. „Цар Самоил“ 52 во Охрид постои веќе петнаесет години, доволно познато на пошироката јавност претставува мал неофицијален центар за информации за културни збиднувања во летниот период. Имам доста каталози и секоја прилика пред публиката ја користам да ги презентирам токму македонските познати сликари, речиси пред странски гости и новинари.

Биста на Мурато, Автор Ж. Пејоски

ста: слики, резби и експонати со репрезентативен карактер со највисок степен на професионална изработка и пристап по сопствена идеја. Последната работа ми беше биста за нашиот алпинист Диме Илиески – Мурато.

Моите слики и експонати ги има на сите пет континенти, од кои голем број ги поседуваат познати личности (Федерико Мојар, за пример) од светот, како и два експонати во Њујорк – во постојана збирка како национален презент на Р. Македонија. Мои експонати од керамика беа прифатени од меѓународно жири (од 15 члена) во: 1991 – на Светското првенство во Нови Сад;

1994-95 – Зимска олимпијада во Сараево.

Ве уверувам дека после толку години работа воопшто не ми е потребна реклама, ова се само мали аргументи што сакам јавно да ги изнесам против вашата неоснована одлука, особено вашите лични изјави до јавноста.

Сакале или не господине претседателе на ДЛУМ заклучувам дека вие немате никакви инфор-

Во пријатен амбиент во мојата галерија се сретнуваат најеминентни луѓе од светот на уметноста на Р. Македонија. Воедно претставувам локален презент (неинфициран од туѓи влијанија) и се почесто се посети на туристи, гости, ученици, студенти до делегации и од повисоко државно ниво.

На крајот ве известувам дека сум присутен во македонската антологија на карикатура и во македонската антологија на портрет со надеж дека не се сомневате во компетентност на живиот автор.

Исто така, сакам да ве известам дека сите мои пријатели токму од академскиот свет се шокирани од вашата одлука која бидејќи не помина на Собранието на ДЛУМ, со право ја сметам за приватен став на мала група луѓе, на чело со Вас гос. Коле Манев.

Со Вашето размислување господине претседателе на ДЛУМ сигурно мислите дека и инките кога ја создавале својата уметност ги фаќало трема од самата помисла – што ли ќе речат оние во Скопје (па и во Париз) во 1999 година.